

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/230/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212900
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1417212900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobkyne: F. M. U., Z.. XX.XX.XXXX, K. B.: X. X, B., zastúpená JUDr. Petrom Arendackým, advokátom so sídlom Železničná 13, Bratislava, proti žalovaným: 1/ D. I. H., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. O. XXXX/XB, B., 2/ I. H., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. F. XX, B., obaja zastúpení JUDr. Jankou Hazlingerovou, advokátkou so sídlom Nobelova 9, Bratislava, o zaplatenie 1.033,73 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 1/ voči rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 40C/55/2017-127 zo dňa 26.02.2019, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e.**

Žalobkyni sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie: I. žalobu v časti o zaplatenie sumy 685,23 eur zastavil. II. Žalobkyni priznal vrátenie súdneho poplatku za žalobu v sume 34,41 eura, ktorý jej bude vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., a to do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia Slovenskej pošty, a. s. III. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 348,50 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 033,73 eura od 03.10.2017 do 08.02.2019 a zo sumy 348,50 eura od 09.02.2019 do zaplatenia a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V. Žalobu voči žalovanému 2/ zamietol. VI. Žalovanému 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 135b ods. 1, 2, § 135c ods. 1, 3, 7, § 451 ods. 1, § 454, § 456, § 458 ods. 1, §517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 05.10.2017 domáhala od žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 1 033,73 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že so žalovaným 2/ a jeho už dnes nebohcou manželkou uzatvorila kúpnu zmluvu č. 1RI 327/91-180/92 zo dňa 27.11.1991, predmetom ktorej bolo okrem prevodu spoluvlastníckeho podielu 571/1000 na bytovom dome na X.L. X V. B., súp. č. XXXX postavenom na pozemku parc. č. XXX/X, k.ú. Q. F., aj zriadenie vecného bremena v prospech žalobkyne spočívajúce okrem iného v povinnosti vlastníka prevádzaného podielu uhrádzať žalobkyni ako predávajúcej doživotne náklady na služby spojené s užívaním tej časti nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalobkyne, v povinnosti zabezpečovať bežnú údržbu a bežné opravy v byte žalobkyne a po začatí užívania garzónového bytu žalobkyňou aj v tomto garzónovom byte a v povinnosti platiť daň z nehnuteľnosti za spoluvlastnícky podiel na prevádzaných nehnuteľnostiach, ktorý zostal vo vlastníctve žalobkyne (čl. VIII bod 1 kúpnej zmluvy). V užívaní žalobkyne zostal byť a garzónový byt

na 1. poschodí bytového domu (čl. VII bod 2 kúpnej zmluvy) zodpovedajúce podielu 195/1000 na bytovom dome. Žalobkyni zostal taktiež podiel 429/1000 na pozemku parc. č. XXX/X, k.ú. Q. F., na ktorom stojí predmetný bytový dom. Vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 571/1000 na bytovom dome ako aj na zastavanom pozemku, s ktorým sa viaže vecné bremeno, sa dňom 24.04.2013 stal na základe darovacej zmluvy č. V.-XXXX/XX žalovaný 1/, čím sa stal súčasne osobou povinnou z vecného bremena. Žalobkyňa uhradila v období od 09.10.2015 do 30.06.2017 za dodávku služieb spojených s užívaním bytov platby vo výške 708 eur za byt a 49,80 eura za garžónový byt, ktoré v rozpore s povinnosťami z vecného bremena neuhradil žalovaný 1/. Uhradením preddavkov za uvedené obdobie jej vznikol preplatok 72,57 eura v prípade bytu a nedoplatok 3,75 eura v prípade garžónového bytu. Po odpočítaní preplatku tak náklady na dodávke elektrickej energie predstavovali spolu 685,23 eura. Zároveň v období od 14.09.2016 do 20.02.2017 bolo v rámci bežných opráv bytov nevyhnutné vykonať izolačné a maliarske práce v cene 343,41 eura a výmenu výtokového ramena batérie v cene 5,09 eura, ktoré žalobkyňa uhradila miesto žalovaného 1/. Žalobkyňa vyzvala žalovaného 1/ na úhradu uvedených nákladov listom zo dňa 27.09.2017, žalovaný 1/ však do dnešného dňa ich úhradu nevykonala. Podanie žaloby voči žalovanému 2/ žalobkyňa odôvodnila právnou istotou, keďže medzi stranami prebieha viacero súdnych konaní, v ktorých sa žalovaný 1/ bráni tým, že povinnosť z vecného bremena neprešla na neho prevodom spoluvlastníckeho podielu, ale naďalej zaťažuje žalovaného 2/.

3. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobkyňa ako predávajúca a žalovaný 2/ spolu so svojou manželkou ako kupujúci uzatvorili dňa 27.11.1991 kúpnu zmluvu (č.l. 114 spisu), predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu 571/1000 na spoločných častiach bytového domu na X. X V. B., súp. č. XXX postavenom na pozemku parc. č. XXX/X, k.ú. Q. F. T. XXX/XXXX na parcele č. XXX/X všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX T. XXXX, ako aj zriadenie vecného bremena. Podľa čl. VII bod 2 kúpnej zmluvy, predávajúca zostala podielovou spoluvlastníčkou v 429/1000 na p.č. XXX/X za písanej na liste vlastníctva č. XXXX a v 195/1000 podielu na spoločných častiach domu č. s. XXX na p.č. XXX/X zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, ktoré podľa dohody s kupujúcimi pozostávajú z dvojizbového bytu s terasou na prvom poschodí, doteraz predávajúcou užívaného, a garžónového bytu na prvom poschodí. Podľa čl. VIII, bod 1 kúpnej zmluvy kupujúci sa vecným bremenom zavazujú hrdiť a zabezpečovať za predávajúcu doživotne:

- náklady na ústredné kúrenie v ňou užívanj časti nehnuteľnosti,
- náklady na dodávku teplej vody,
- vodné a stočné,
- odvoz smetia,
- náklady na ostatné služby spojené s užívaním bytu,
- náklady za odber plynu, elektriny v byte, ktorý predávajúca v odpredávanej nehnuteľnosti užíva a v budúcnosti bude užívať,
- zabezpečovať bežné opravy v byte a na terase.
- zabezpečovať bežnú údržbu bytu (ako napr. maľovanie, tapetovanie, a pod.),
- zabezpečovať bežné opravy v garžónovom byte na I. poschodí odo dňa keď tento začne predávajúca užívať,
- platiť poisťné za spoluvlastnícky podiel predávajúcej na nehnuteľnosti opísanej v bode I. tejto zmluvy,
- platiť domovú daň za spoluvlastnícky podiel predávajúcej na odpredávanej nehnuteľnosti opísanej v bode I. tejto zmluvy,
- opravy a rekonštrukcie časti nehnuteľnosti, ktorej je predávajúca podielovou spoluvlastníčkou.

Dňa 22.06.1995 žalobkyňa ako predávajúca a žalovaný 2/ spolu so svojou manželkou ako kupujúci uzatvorili Dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 27.11.1991 (č.l. 84-85 spisu), v ktorom sa dohodli, že časť bodu VIII/2 týkajúca sa vecného bremena kúpnej zmluvy uzavretej dňa 27.11.1991 sa vypúšťa z dôvodu jeho splnenia. Na č.l. 87 spisu sa nachádza potvrdenie o splnení záväzkov vecného bremena z kúpnej zmluvy z 27.11.1991 - časti VIII., bod 1. - 2. zo dňa 22.06.1995, predmetom ktorého je potvrdenie o splnení záväzkov vecného bremena vyplývajúceho z kúpnej zmluvy, čl. VIII. 2. a záväzkov, ktoré sa prelínajú do čl. VIII. 1. Ďalej je v ňom špecifikované, ktoré konkrétne body čl. VIII. 1. sa rušia a ktoré zostávajú. Uvedené potvrdenie je podpísané P. X. E., komerčným právnikom. Z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 24.10.2016 (č.l. 20 spisu) súd zistil, že žalobkyňa zaplatila Q. U. Q..J..H., Q. XX ,XXX XX B. D.: XX XXX XXX sumu 175 eur a 105 eur za izolačné a maliarske práce. Z pokladničných blokov zo dňa 14.09.2016 a 29.09.2016 (č.l. 21 spisu) súd zistil, že materiál na maliarske práce stál spolu 63,41 eura. Z pokladničného bloku zo dňa 20.02.2017 (č.l. 22 spisu) súd zistil, že materiál na výmenu výtokového ramena vodovodnej batérie stál 5,09 eura. Výzvou zo dňa 27.09.2017 (č.l. 23 spisu) žalobkyňa vyzvala žalovaného 1/ na úhradu nákladov na dodávku elektriny

a opravy bytov žalobkyne v sume 1 033,73 eura (685,23 eura za elektrinu a 348,50 eura za opravy) do 3 dní od doručenia výzvy. Zároveň ho upozornila, že doposiaľ nevykonala opravy, ktorých potreba mu bola nahlásená už listom zo dňa 07.09.2015 a ktorých potreba stále pretrváva. Prílohou výzvy boli doklady o úhradách preddavkov (14 listov), vyúčtovacie faktúry (2 ks), pokladničné bloky zo 14.09.2016, 29.09.2016, 24.10.2016 a 20.02.2017. Výzva bola žalovanému 1/ ako aj žalovanému 2/ doručená dňa 29.09.2017, čo mal súd za preukázané z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. (č.l. 26 a 27 spisu). Listom zo dňa 05.09.2016 (č.l. 109 spisu) žalobkyňa oznámila žalovanému 1/, že dňa 07.09.2015 mu nahlásila potrebu opráv v jej bytoch, pričom na tento list nereagoval a k potrebným opravám nepristúpil. Zároveň mu oznámila potrebu ďalších opráv. Tiež mu oznámila, že vzhľadom na jeho nečinnosť si zatečené priestory v jej bytoch dá v dohľadnom čase vymaľovať. Listom zo dňa 07.09.2015 (č.l. 110 spisu) žalobkyňa okrem iného oznámila žalovanému 1/, že si neplní svoje povinnosti, t.j. neuhrádza za ňu platby za dodávku elektrickej energie, pričom za obdobie od 06.12.2013 do 31.08.2015 za neho uhradila elektrárňam sumu 669,69 eura a rovnako uhradila dve opravy vodovodných batérií v hodnote 76,04 eura a zakúpila novú sprchovaciu hadicu za sumu 13,50 eura. Preto ho požiadala, aby jej celkovú sumu nákladov vo výške 89,54 eura uhradil bezodkladne. Rovnako ho požiadala, aby si v zmysle vecného bremena začal plniť svoje povinnosti a uhrádzal náklady spojené s užívaním jej bytu a garsónky priamo elektrárňam s tým, že údaje potrebné k realizovaniu sa nachádzajú na fotokópiách poštových poukážok a vyúčtovacích faktúr, ktoré v prílohe predkladá. Tiež mu nahlásila potrebu vykonania opráv v jej bytoch medzi ktorými bolo aj vymaľovanie bytov po zatečení z bytov na horných poschodiach s odborným odizolovaním. Súčasne mu oznámila, že má zatečený strop v garsónke v dôsledku závad, na ktoré ho upozornila v máji a septembri 2014, a ktoré doposiaľ neodstránil. Prílohou listu boli faktúry elektrárni, faktúry opráv bytov a rozpis platieb za elektrinu. Listom zo dňa 25.02.2008 (č.l. 120 spisu) žalovaný 1/ oznámil žalobkyňi, že dňom 28.02.2005 sa stal majiteľom časti obytného domu na ulici X. X V. B., vo vlastníctve 571/1000 obytného domu, súp. č. 704 a 871/1000 pozemku p. č. XXX/X po pánovi I. H. a pani J.Á. H.. Zároveň jej oznámil, že od uvedeného dátumu nebude platiť žiadne poplatky týkajúce sa jej bytu. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX T. XXXX (č.l. 82 a 83 spisu) súd zistil, že spoluvlastníkom bytového domu súp. č. XXXX postavenom na pozemku parc. č. XXX/X, ako aj pozemku parc. č. XXX/X, k.ú. Q. F., obec BA-m.č. Staré Mesto, okres Bratislava v podiele 571/1000 je žalovaný 1/ na základe darovacej zmluvy V.-XXXX/XX zo dňa 24.04.2013.

4. Z predložených listinných dôkazov, ako aj zo skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, mal súd za preukázané, že žalobkyňa ako oprávnená z vecného bremena zriadeného na základe kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 vykonala za žalovaného 1/ ako povinného z vecného bremena platby za dodávku elektriny do bytu a garžónového bytu žalobkyne v období od 09.10.2015 do 30.06.2017 v celkovej sume 685,23 eura. Táto suma bola žalovaným 2/ uhradená po začatí konania dňa 08.02.2019, v dôsledku čoho bola žaloba zo strany žalobkyne v tejto časti vzatá späť a konanie bolo zastavené. Keďže zvyšnú časť žalovanej sumy tvorili náklady na opravy bytov žalobkyne v sume 348,50 eura, ktoré žalovaní neuznávali a odmietali zaplatiť, súd pokračoval v konaní už len o časti týkajúcej sa zaplatenia nákladov na opravy v sume 348,50 eura. V období od 14.09.2016 do 20.02.2017 žalobkyňa v rámci bežných opráv bytov v jej vlastníctve uhradila náklady na izolačné a maliarske práce v sume 343,41 eura (materiál 63,41 eura, práca 280 eur) a na výmenu výtokového ramena batérie v sume 5,09 eura, čo mal súd za preukázané z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 24.10.2016, pokladničných blokov zo dňa 14.09.2016, 29.09.2016 a 20.02.2017. Keďže uvedené náklady uhradila žalobkyňa za žalovaného 1/ ako povinného z vecného bremena, tento sa na jej úkor bezdôvodne obohatil v zmysle § 454 O.z. a vznikla mu tak povinnosť uvedené bezdôvodné obohatenie žalobkyňi vydať v zmysle § 456 prvá veta O.z.. Preto súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 348,50 eura, a to vrátane úrokov z omeškania (keďže sa dostal s vydaním bezdôvodného obohatenia do omeškania) vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. vo výške 5 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), a to zo sumy 1 033,73 eura (predstavujúcej platby za dodávku elektriny do bytov žalobkyne v sume 685,23 eura, ktoré boli uhradené až po začatí konania, a náklady na opravy bytov v sume 348,50 eura) v súlade so žalobným návrhom od 03.10.2017 (kedy už žalovaný 1/ vzhľadom na výzvu zo dňa 27.09.2017, ktorou ho žalobkyňa vyzvala na úhradu sumy za dodávku elektriny a za opravy bytov žalobkyne spolu vo výške 1 033,73 eura do 3 dní od doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému 1/ doručená dňa 29.09.2017, čo mal súd za preukázané z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s., bol v omeškani) do 08.02.2019 (kedy bola zo strany žalovaného 2/ uhradená suma 685,23 eura, v časti ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť) a od nasledujúceho dňa (09.02.2019) zo sumy 348,50 eura do zaplatenia.

Žalovaný 1/ namietol nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, keď mal za to, že vecné bremeno dohodnuté v kúpnej zmluve zo dňa 27.11.1991 sa viaže na osobu žalovaného 2/, ktorý je účastníkom tejto kúpnej zmluvy ako kupujúci, a nie na vlastníctvo bytového domu. K tomu súd uvádza, že vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe. Vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa. V prípade vecných bremien, ktoré sú spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (vecné bremená zriadené „in rem“), má obmedzenie vlastníka právne dôsledky nielen pre toho, kto bol vlastníkom nehnuteľnosti v čase zriadenia vecného bremena, ale tiež pre jej každého ďalšieho vlastníka; ani zmena osoby vlastníka nehnuteľnosti, v prospech ktorej bolo vecné bremeno zriadené, nemení nič na obsahu zriadeného vecného bremena. Vecné bremená, v ktorých oprávnenia slúžia určitej osobe a sú na túto osobu viazané (pôsobia „in personam“), sú napríklad právo doživotne užívať určitú nehnuteľnosť, resp. jej časť, byt alebo miestnosť v nej, právo na zaopatrenie určitým vecným alebo peňažným plnením od zaviazanej osoby a pod. Toto právo nemožno zmluvne prevádzať a neprechádza na inú osobu. Subjektmi vecného bremena (na strane povinného) sú vlastníci nehnuteľnosti. Subjektom vecného bremena na strane oprávneného však môže byť aj určitá osoba, teda konkrétne určená osoba, bez viazanosti jej oprávnenia na vlastnícky vzťah k určitej nehnuteľnosti (R 37/1985, s. 155 ods. 5). Vlastník zaťaženej nehnuteľnosti môže byť zaviazaný na uskutočnenie určitého konania v prospech oprávnenej osoby, pričom prospech oprávnenej osoby môže spočívať v tom, že povinný subjekt je povinný znášať náklady na udržiavanie a opravy vlastnej veci (napr. oprava mosta na vlastnom pozemku, vyklčovanie buriny či kríkov) alebo poskytovať v prospech oprávnenej osoby určité plnenia, predovšetkým určité úkony, čo je aj daný prípad. Po oboznámení sa s obsahom práv a povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu vecného bremena zriadeného v čl. VIII kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 dospel súd k záveru, že subjektom vecného bremena na strane oprávneného je konkrétna osoba - žalobkyňa, ale samotné vecné bremeno je spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti (ktorá je špecifikovaná v čl. II. kúpnej zmluvy). To znamená, že sa jedná o vecné bremeno zriadené „in rem“ a z tohto dôvodu má právne dôsledky nielen pre toho, kto bol vlastníkom nehnuteľnosti v čase zriadenia vecného bremena (žalovaný 2/ a jeho manželka J.E. H.), ale tiež pre jej každého ďalšieho vlastníka, t.j. aj pre žalovaného 1/, ktorý sa stal vlastníkom spornej nehnuteľnosti v podiele 571/1000 na základe darovacej zmluvy V.-XXXX/XX zo dňa 24.04.2013 (čo mal súd za preukázané z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX T. XXXX). Preto nebola dôvodná námietka žalovaného 1/ o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/412/2015-516 zo dňa 21.09.2017, v ktorom krajský súd ako odvolací súd v obdobnom spore medzi rovnakými stranami ohľadne rovnakého nároku (odlišujúceho sa len rozdielnym obdobím) dospel pri posudzovaní námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ k rovnakému záveru ohľadne sporného vecného bremena. Z uvedeného dôvodu zároveň nebol v konaní pasívne vecne legitimovaný žalovaný 2/, keďže nebol vlastníkom spornej nehnuteľnosti v žalovanom období. Preto súd žalobu voči nemu zamietol. Čo sa týka všetkých ostatných námietok k vecnej opodstatnenosti žalovaného nároku, súd poukazuje na to, že tieto uplatnil žalovaný 2/ sám za seba (keď jedinou námietkou žalovaného 1/ bola námietka nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní), a keďže v danom prípade išlo na strane žalovaných 1/ a 2/ o samostatné spoločenstvo, kde úkony každého z nich platia len pre neho samotného, neboli vzhľadom na zamietnutie žaloby voči žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní tieto jeho námietky dôvodné a súd by sa nimi nemusel vôbec zaoberať. Napriek tomu z hľadiska preventívneho pôsobenia (keďže medzi rovnakými stranami prebieha viacero rovnakých sporov líšiacich sa iba rozdielnym obdobím vzniku žalovaných nárokov) a odstránenia pochybností do budúcnosti (keďže nie je možné vylúčiť vznik ďalších sporov medzi stranami) považuje súd za potrebné sa k nim vyjadriť. Pokiaľ ide o námietku, že v čl. VIII kúpnej zmluvy nie je stanovená povinnosť kupujúceho platiť náklady spojené s bežnou údržbou a opravami bytu, ktorý užíva žalobkyňa, ale iba povinnosť zabezpečovať bežné opravy a údržbu bytu, súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že z označenia jednotlivých povinností v čl. VIII bod 1 kúpnej zmluvy vyplýva ich rozdielna povaha, keď časť z nich predstavuje náklady (napr. náklady na dodávku elektrickej energie či daň z nehnuteľnosti) a časť potreby (napr. opravy bytu). Preto sú v predmetnom zmluvnom ustanovení obsiahnuté dva pojmy „hradiť“ a „zabezpečovať“, pričom pojem zabezpečovať zahŕňa aj povinnosť hradiť, čo vyplýva už zo všeobecného použitia pojmu zabezpečovať v rámci súkromnoprávných zmluvných vzťahov. Je tiež zrejmé, že pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené, že povinná zmluvná strana má niečo zabezpečovať na náklady oprávnenej zmluvnej strany, vždy platí, že je tak povinná robiť na vlastné náklady. V čl. VIII kúpnej zmluvy sú uvedené dva pojmy - „hradiť“ a „zabezpečovať“ preto, že niektoré z povinností nepredstavujú potreby, ale iba

náklady. Vo vzťahu k platbám za energie, ktoré zabezpečujú dodávatelia energií, ako aj vo vzťahu k dani z nehnuteľnosti, ktorú nie je potrebné zabezpečovať, zmluva používa pojem hradiť a vo vzťahu k potrebám opráv a údržby, ktoré má obstaráť (na vlastné náklady) povinný z vecného bremena, používa pojem zabezpečovať. Čo sa týka námietky o nemožnosti zabezpečiť opravy v byte, lebo o ich potrebe povinný z vecného bremena nevedel (keďže ho žalobkyňa o tejto potrebe vopred neinformovala), súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 nevyplýva, že by žalobkyňa mala povinného z vecného bremena vopred informovať o potrebe zabezpečovania bežných opráv a údržby v bytoch žalobkyne. Podľa názoru súdu postačuje, ak žalobkyňa preukáže (v prípade sporu v súdnom konaní), že náklady na bežnú opravu a údržbu vynaložila (a teda že túto bežnú opravu a údržbu zabezpečila namiesto povinného z vecného bremena). V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/412/2015-516 zo dňa 21.09.2017, v ktorom krajský súd k neplateniu nákladov od dodávateľov energií odôvodňovaného povinným z vecného bremena tým, že žalobkyňa mu odmietla faktúry predkladať a zároveň odmietla dať súhlas k tomu, aby dodávatelia energií faktúry zasielali priamo na neho uviedol, že povinnosť odovzdania faktúr nie je podložená právnymi predpismi či zmluvnými dojednaniami, keď v článku VIII. nie je presnejšie formulované, na akom základe majú kupujúci, t.j. povinní z vecného bremena platiť všetky náklady, ktoré sú uvedené v tomto bode za žalobkyňu (napr. že mu bude predkladať faktúry, platobné výmery a pod.), a preto svojvoľne nemôže povinný z vecného bremena takéto povinnosti (predkladanie originálov faktúr) požadovať od žalobkyne. Odvolací súd mal za to, že jednoznačne stačí, keď žalobkyňa nespochybniteľným spôsobom napr. aj overenými fotokópiami faktúr, dokladov o zaplatení preukáže, že tieto náklady uhradila. Podľa názoru tunajšieho súdu možné uvedené závery vzťahnuť aj na náklady na bežnú opravu a údržbu bytov žalobkyne, keď v čl. VIII, na ktorý odvolací súd poukazoval v súvislosti s tým, že v ňom nie je presnejšie formulované, na akom základe majú kupujúci, t.j. povinní z vecného bremena platiť všetky náklady, ktoré sú uvedené v tomto bode, za žalobkyňu, je obsiahnutá aj bežná oprava a údržba bytov žalobkyne. Okrem toho, súd poukazuje na to, že žalobkyňa viackrát informovala žalovaného 1/ (ako jediného povinného z vecného bremena) o potrebe opráv a údržby jej bytov (čo mal súd za preukázané z listov zo dňa 07.09.2015, 05.09.2016, 27.09.2017), avšak k zabezpečeniu týchto opráv a údržby bytov z jeho strany nedošlo. Súd tiež poukazuje na to, že žalovaný 1/ listom zo dňa 25.02.2008 oznámil žalobkyňi, že povinnosti z vecného bremena si ďalej plniť nebude. V tomto svetle námietka o nemožnosti zabezpečenia potrebných opráv a údržby bytov žalobkyne z dôvodu ich neoznámenia vopred vyznieva ako účelová a nedôvodná. Navyše, Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 9Co/412/2015-516 zo dňa 21.09.2017, potvrdil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 16C/236/2007-471 zo dňa 28.04.2015 v časti, v ktorej súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu zahŕňajúcu nielen platby žalobkyne za elektrickú energiu, ale aj za opravy a údržbu bytov žalobkyne. Možno teda uzavrieť, že nakoľko z kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 vyplýva povinnosť žalovaného 1/ zabezpečovať bežné opravy a údržbu v bytoch žalobkyne (ktorá povinnosť zahŕňa aj úhradu nákladov za tieto opravy), pričom napriek tejto jednoznačnej povinnosti zaťažujúcej žalovaného 1/ zabezpečovala bežné opravy a údržbu žalobkyňa, plnila za iného bez právneho dôvodu, a preto došlo na strane žalovaného 1/ k bezdôvodnému obohateniu. V tomto kontexte bolo bezpredmetné, či bola potreba tej ktorej konkrétnej opravy a údržby oznámená vopred alebo nie.

5. Pokiaľ ide o námietku, že povinnosti z vecného bremena zanikli s poukazom na dodatok č. 1 zo dňa 22.06.1995 ku kúpnej zmluve, na základe ktorého sa zmluvné strany dohodli, že článok VIII bod 2 sa z kúpnej zmluvy vypúšťa a zároveň žalobkyňa potvrdila, že žalovaný 2/ vyplatením čiastky 291 589 Sk splnil všetky svoje záväzky z vecného bremena vyplývajúceho z kúpnej zmluvy článok VIII bod 2, súd uvádza, že žalované nároky mali svoj základ v čl. VIII bod 1 kúpnej zmluvy, a nie v čl. VIII bod 2. Čo sa týka potvrdenia o splnení záväzkov vecného bremena z kúpnej zmluvy z 27.11.1991 - časti VIII., bod 1.-2., súd uvádza, že nakoľko žalobkyňa túto listinu nepodpísala, nejedná sa o platný písomný právny úkon žalobkyne, keďže v zmysle § 40 ods. 3 O.z. písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Žalobkyňa pritom poprela jednak pravosť ako aj správnosť predmetnej listiny. Navyše, v zmysle § 40 ods. 2 O.z. tiež platí, že písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Na zrušenie (vypustenie) čl. VIII bod 1 (písomnej) kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 by teda zmluvné strany museli uzatvoriť písomnú dohodu (dodatok), v ktorej by sa na zrušení (vypustení) čl. VIII bod 1 dohodli, a ktorú by zmluvné strany museli aj podpísať, ako tomu bolo v prípade dodatku č. 1, ktorým došlo k zrušeniu (vypusteniu) čl. VIII bod 2 kúpnej zmluvy. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by došlo k platnému zrušeniu čl. VIII bod 1 kúpnej zmluvy, bola aj predmetná námietka nedôvodná. Napokon, čo sa týka námietky, že žalobkyňa nemá právo na úroky z omeškania, nakoľko žalobkyňa vedome bránila v splnení povinností z vecného bremena, keď odmietla

predložiť faktúry alebo ich overené fotokópie za dodávky elektrickej energie, za účelom ich preplatenia a z rovnakého dôvodu nemá nárok ani na náhradu trov konania, pretože vznik a vedenie sporu povinný z vecného bremena nezavinil, súd opätovne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/412/2015-516 zo dňa 21.09.2017, v ktorom krajský súd výslovne konštatoval, že „...k námietkam uvedených v odvolaní žalovaného 2./, ktorý neplatenie nákladov od dodávateľov energií, zdôvodňoval tým, že žalobkyňa mu odmietla faktúry predkladať a zároveň odmietla dať súhlas k tomu, aby dodávatelia energií, konkrétne elektrickej energie, faktúry zasielali priamo na jeho. Uvedenú obranu žalovaného 2./ odvolací súd považuje za nedôvodnú, keď povinnosť odovzdania faktúr nie je podložená právnymi predpismi či zmluvnými dojednaniami, keď v článku VIII. nie je presnejšie formulované na akom základe majú kupujúci t.j. povinný z vecného bremena platiť všetky náklady, ktoré sú uvedené v tomto bode za žalobkyňu (napr. že mu bude predkladať faktúry, platobné výmery a pod.) a preto svojvoľne nemôže žalovaný 2./ takéto povinnosti (predkladanie originálov faktúr) požadovať od žalobkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne stačí, keď žalobkyne nespochybniteľným spôsobom napr. aj overenými fotokópiami faktúr, dokladov o zaplatení preukáže, že tieto náklady uhradila. Vzhľadom na vyššie uvedené je právne nedôvodná aj námietka žalovaného 2./, že žalobkyňa nemá právo požadovať úrok z omeškania, pretože on sa do omeškania s plnením svojich povinností nedostal.“. Súd sa s uvedeným právnym názorom krajského súdu stotožňuje a v zhode s ním uvádza, že podstatné bolo to, že žalobkyňa uhradila za žalovaného platby za elektrickú energiu a za bežné opravy a údržbu bytov v jej vlastníctve, pričom podmieňovanie plnenia povinností z vecného bremena predložením faktúr, resp. ich overených fotokópií zo strany povinného z vecného bremena nie je opodstatnené. Pokiaľ žalovaný 2/ argumentoval tým, že faktúry potrebuje pre daňové účely, aby si ich mohol zahrnúť do účtovníctva, súd poukazuje na to, že kúpnu zmluvu zo dňa 27.11.1991 uzatváral žalovaný 2/ ako fyzická osoba, a nie ako podnikateľ, preto nie je zrejmé, prečo by si mal uvedené výdavky žalovaný 2/ zahrňať do účtovníctva a vykazovať ich ako daňový výdavok. Navyše žalovaný 2/ nehnuteľnosť neprenajíma žalobkyňu, a teda nedosahuje príjem z prenájmu podliehajúci dani z príjmov, pri ktorom by si mohol základ dane znižovať o daňové výdavky. V tejto súvislosti súd tiež poukazuje na to, že žalobkyňa ako prílohu výzvy zo dňa 27.09.2017, ktorou vyzvala žalovaného 1/ na úhradu nákladov na dodávku elektriny a opravy bytov žalobkyne v sume 1 033,73 eura (685,23 eura za elektrinu a 348,50 eura za opravy) do 3 dní od doručenia výzvy, priložila aj doklady o úhradách preddavkov (14 listov), vyúčtovacie faktúry (2 ks), pokladničné bloky zo 14.09.2016, 29.09.2016, 24.10.2016 a 20.02.2017. Žalovaný 1/ mal teda vedomosť o svojom dlhu, ako aj o jeho výške, napriek tomu si svoje povinnosti nesplnil, čím sa dostal do omeškania. Zároveň tým zavinil, že žalobkyňa sa musela domáhať svojich nárokov v súdnom konaní. Preto ani námietka ohľadne nedôvodnosti nároku žalobkyne na úroky z omeškania a trov konania nebola opodstatnená. Ako už viackrát, aj v tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/412/2015-516 zo dňa 21.09.2017, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 16C/236/2007-471 zo dňa 28.04.2015 v časti, v ktorej súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyňu žalovanú sumu, a to vrátane úrokov z omeškania. Pokiaľ ide o námietku, že predložené doklady o opravách nepreukazujú, že boli použité na opravu bytu žalobkyne (uplatnenú v podaní žalovaného 2/ zo dňa 18.02.2019) a námietku, že povinnosť zabezpečiť opravu, resp. údržbu sa týka bytov žalobkyne, a nie bytového zariadenia (uplatnenú na pojednávaní konanom dňa 26.02.2019), súd uvádza, že na tieto námietky súd neprihliadol, nakoľko boli uplatnené v rozpore s koncentráciou konania v zmysle § 153 C.s.p.. Žalovanému 2/ nič nebránilo použiť tieto námietky už skôr (vo vyjadrení k žalobe, resp. vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne). Spôsob vedenia sporu, keď strany uvádzajú jednotlivé prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v priebehu konania v závislosti od toho, ako sa konanie vyvíja, považuje súd za neprípustný, čo má svoj odraz v Civilnom sporovom poriadku, ktorý práve v § 153 upravujúcim sudcovskú koncentráciu konania ukladá stranám povinnosť uplatniť prostriedky procesného úroku a procesnej obrany včas s tým, že umožňuje súdu neprihliadnuť na tieto prostriedky, ak neboli uplatnené včas, a to najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Rovnako tak má uvedené odraz aj v ustanovení § 157 C.s.p., ktoré ukladá súdu postupovať v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania. Súd preto postupoval v zmysle uvedených ustanovení a na predmetnú námietku neprihliadol. Pre úplnosť však súd uvádza, že príjmové pokladničné doklady zo dňa 24.10.2016 a pokladničné bloky zo dňa 14.09.2016 a 29.09.2016 týkajúce sa úhrady za izolačné a maliarske práce a s tým súvisiaci materiál, zodpovedajú listu žalobkyne zo dňa 05.09.2016, ktorým žalobkyňa oznámila žalovanému 1/, že vzhľadom na jeho nečinnosť si zatečené priestory v jej bytoch dá v dohľadnom čase vymalovať, ako aj listu zo dňa 07.09.2015, ktorým žalobkyňa oznámila žalovanému 1/ potrebu vykonania opráv v jej bytoch, medzi ktorými bolo aj vymalovanie bytov po zatečení z bytov na horných poschodiach s odborným odizolovaním. V spise sa nachádza (na č.l. 108) aj čestné prehlásenie žalobkyne, v ktorom táto čestne prehlásila, že všetky nároky, vrátane nárokov

na náhradu nákladov vynaložených na opravu a údržbu, sa týkajú bytov, ktoré má a v rozhodnom období mala v užívaní v bytovom dome na Palisádach 8 v Bratislave, a ktoré sú totožné s bytmi uvedenými v čl. VIII. bod 1 kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991. Rovnako všetky nakúpené náhradné diely ako aj všetok materiál a náradie, ktorých náhrady sa v súvislosti s opravami a údržbou bytov domáha, boli použité výlučne v bytoch, ktoré má a v rozhodnom období mala v užívaní v bytovom dome na Palisádach 8 v Bratislave. Tiež čestne prehlásila, že nevlastní žiadne iné byty a nebytové priestory než tie, ktoré sa nachádzajú v bytovom dome na Palisádach 8 v Bratislave. Na základe uvedeného súd nemal dôvod pochybovať o tom, že vynaložené náklady na opravy sa týkali bytov žalobkyne, keď bola zachovaná aj vecná, miestna a časová súvislosť uvedených nákladov s bytmi vo vlastníctve žalobkyne. Pokiaľ ide o náklady na výmenu výtokového ramena vodovodnej batérie v sume 5,09 eura (materiál), súd uvádza, že vodovodná batéria je nevyhnutná na riadne užívanie bytu, preto aj náklady na jej opravu bezprostredne súvisia a spadajú medzi opravy bytu.

6. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom navrhnutého svedka A. k tomu, ako prebiehalo nahlasovanie opráv v byte žalobkyne a prípadné odstraňovanie závad, nakoľko jednak tento dôkazný prostriedok bol uplatnený v rozpore s koncentráciou konania v zmysle § 153 C.s.p., keď žalovaní mohli navrhnuť tento dôkaz už oveľa skôr, jednak jeho výsluch súd ani nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie, keď súd ustálil (v bode 14 odôvodnenia), že bolo bezpredmetné, či bola potreba tej ktorej konkrétnej opravy oznámená vopred alebo nie.

O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že nakoľko žaloba bola voči žalovanému 2/ zamietnutá v celom rozsahu z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v konaní, súd mu ako úspešnej strane priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Čiastočnú úhradu žalovanej sumy (vo výške 685,23 eura) až po začatí konania (dňa 08.02.2019) súd pričítal žalovanému 1/ (resp. považoval za plnenie žalovaného 2/ v prospech žalovaného 1/), a preto aj procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti súd pričítal žalovanému 1/. Uvedené procesné zavinenie na zastavení konania možno pre účely rozhodovania o náhrade trov konania v posudzovanej veci hodnotiť ako neúspech žalovaného 1/ a zároveň úspech žalobkyne (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 1/2007 zo dňa 31.08.2008), a nakoľko vo zvyšnej časti žaloby mala žalobkyňa plný úspech, súd jej priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

8. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/ v rozsahu výrokov III. a IV., a žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v tomto rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietla, s tým že zároveň rozhodne že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje odvolanie žalovaný 1/ odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a ďalej tým, že žalobkyňa až dňa 21.1.2019 predložila žalovaným potrebné -hodnoverné doklady na zaplatenie nárokov vymáhaných spore, pretože až dňa 21.1.2019 prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne boli odovzdané právnomu zástupcovi žalovaného overené fotokópie faktúr za dodávky elektrickej energie v celkovej výške 738,78 eur. Následne dňa 7.2.2019 odovzdala tieto overené kópie faktúru právna zástupkyňa žalovanému. Žalovanému I boli zo strany žalobkyne predložené doklady preukazujúce oprávnenosť jej nárokov čo dôvodu a aj výšky až dňa 7.2.2019. To znamená, že žalovaný 1 až dňa 7.2.2019 zistil, aké náklady za dodávky elektriny žalobkyňa zaplatila, a ktoré musí v zmysle článku VIII bod 1 kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 zaplatiť. Takéto doklady žalobkyňa nepriložila ani k podanej žalobe a ani počas vedenia sporu, a to napriek tomu, že žalovaní neustále uvádzali a domáhali sa ich predloženia, s tým že bez predloženia dokladov nie sú schopní vymáhaný nárok posúdiť a ani následne zaplatiť. Žalovaní od začiatku vedenia sporu uvádzali, že zaplatenie nákladov za dodávku elektrickej energie znemožňuje iba samotná žalobkyňa tým, že odmieta predložiť minimálne overené fotokópie faktúr a vyúčtovaní. To, že žalovaní zaplatili sumu vo výške 738,78 eur za dodávku elektriny až dňa 8.2.2019, spôsobila iba samotná žalobkyňa, ktorá požadované a potrebné doklady predložila až dňa 21.1.2019, t. j. dva roky po podaní žaloby. Z týchto dôvodov preto žalovaný 1 nie je povinný zaplatiť úroky z omeškania, pretože požadovanú a vymáhanú sumu za dodávku elektrickej energie mohol zaplatiť a zaplatil až po predložení overených fotokópií faktúr, kedy reálne zistil, aký je oprávnený nárok žalobkyne v predmetnom spore, a to z hľadiska jeho výšky a aj dôvodov. Žalobkyňa vedome

bránila žalovanému I. v splnení jeho povinností vyplývajúcich z kúpnej zmluvy zo dňa 21.11.1991 uvedených v článku VIII, z ktorého dôvodu žalovaný zaplatil náklady za elektrinu a to v plnej výške 738,78 eur až 8.2.2019, avšak ihneď po preložení overených fotokópií faktúr za jednotlivé mesiace a aj vyúčtovacích faktúr. predmetnom spore žalobkyňa až dňa 7.2.2019 nespochybniteľne preukázala oprávnenosť vymáhaného nároku, a to predložením overených fotokópií faktúr a vyúčtovaní. Ohľadom nákladov za opravu bytov žalovaný uvádza, že tieto nezaplatil pretože predložené doklady zo strany žalobkyne, aj keď boli dňa 21.1.2019 predložené ich overené fotokópie nepreukazujú oprávnenosť tohto nároku ani čo do výšky a ani čo do dôvodu, nepreukazujú že boli použité a vynaložené na opravu a údržbu bytu žalobkyne. Žalovaný I opätovne uvádza, že v čl. VIII bod 1 kúpnej zmluvy zo dňa 27.11.1991 nie je stanovená povinnosť žalovaného platiť náklady spojené s opravou a údržbou bytov žalobkyne. Žalovaný I preto opätovne uvádza, že vecné bremeno v článku VIII kúpnej zmluvy je nejasne a nezrozumiteľne formulované, čo má za následok vznik sporov medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom možnosť rôzneho výkladu tohto ustanovenia zmluvy nespôsobil žalovaný, pretože text zmluvy, a aj znenie vecného bremena pripravovala a navrhovala žalobkyňa spolu so svojimi právnymi zástupcami.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v ním napadnutých výrokoch III. a IV. nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

11. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

12. V súvislosti s námietkami žalovaného 1/ uvedenými v jeho odvolaní a to konkrétne s námietkou platenia úrokov z omeškania, ktoré spôsobila žalobkyňa tým, že žalovanému 2/ predložila doklady o nich až dňa 21.1.2019 odvolací súd uvádza nasledovné, z uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 27 novembra 1991 a to konkrétne článku VIII a ani jej iného článku nie je bližšie upravené na akom základe majú povinný z daného vecného bremena platiť všetky náklady upravené v tomto článku zmluvy a teda, ako súd prvej inštancie správne uviedol, nemôže žalovaný 2/ svojvoľne povinnosť predkladania originálov faktúr od žalovanej 1/ vyžadovať. Je teda možné konštatovať, že postačuje pokiaľ žalobkyňa jednoznačne a nespochybniteľne preukáže uhradenie nákladov energií za byt napr. fotokópiami faktúr, dokladov atď. Odvolací súd teda nemôže uvedenej námietke odvolateľa vyhovieť a súd prvej inštancie správne rozhodol, keď priznal žalobkyni právo úrokov z omeškania.

13. Ohľadom námietky oprávnenosti nákladov za opravu bytu čo do nároku ako i výšky, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý na túto námietku neprihliadol z dôvodu jej oneskorenosti. V súlade s § 153 ods. 1 C.s.p. sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd prvej inštancie na námietku neuplatnenú včas neprihliadol, pričom svoj postup aj náležite odôvodnil.

14. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).